

[Ingerlise Koefoed]

me i tvivl om, hvordan man kan klare sig uden reklamefinansiering, så er her i hvert fald én model, som kunne løse problemerne.

Dermed vil vi ikke sige, at dette er den eneste model, der kan godt tænkes andre modeller, og vi vil meget gerne, også fra kulturministerens side, se andre modeller og overveje dem. Dette er den model, som lå forslagsstillerne nærmest, men vi er ikke lukkede for, at der kunne findes andre veje.

Det, vi ikke ønsker, er reklamefinansiering, og det ønsker vi ikke, fordi vi ved, at det vil betyde, at en del af de små radio- og tv-stationer – især radioer, som henvender sig til et særligt, ikkekøbedygtigt publikum – vil få meget svært ved at overleve, for hvorfor i alverden skulle man dog reklamere i en sådan radio. Man reklamerer jo for at gøre publikum opmærksom på, at man har nogle gode tilbud, som publikum må interessere sig for, også gerne kontant.

Jeg er lidt forbavset over, at kulturministeren og hr. Helge Sander og andre fra regeringspartierne gang på gang siger, at man ikke vil være med til offentlig finansiering af dette kulturområde. Jeg må spørge: hvorfor netop dette kulturområde? Det er jo et område, som i høj grad har tiltrukket sig folkelig opmærksomhed. Man støtter fra statens og kommunernes side mange andre kulturaktiviteter, man støtter teater, man støtter biblioteker, og man støtter idræt. Når specielt hr. Helge Sander står og siger, at man i Venstre ikke bryder sig om offentlig støtte til kulturaktiviteter, så må jeg da spørge, hvordan hr. Helge Sander har manifesteret den holdning over for idrætten, som jo lever af meget stor offentlig støtte fra kommunerne og efterhånden også en del støtte fra staten.

Det er blevet sagt, at det er lige meget, om det er staten eller kommunerne, der skal betale de to tredjedele af driftsudgifterne, for det er alligevel staten, der kommer til at betale det. Sådan kan man jo altid spille bolden videre fra den ene til den anden tilskudsgiver, de forskellige administrationsmønstre for offentlige tilskud er temmelig indviklede. Men jeg vil i øvrigt sige, at der er store muligheder for, at kommunerne og eventuelt amtskommunerne vil kunne konvertere nogle af de kontante tilskud til lokaler og faciliteter, til materiel i det hele taget. Om man så også skal have kompensation i bloktilskuddene for det, vil jeg overlade til

fantasien hos dem, der sidder med alle indvendingerne imod tilskud, for vi, der ikke har indvendinger imod offentlige tilskud, mener jo, at man godt kunne finde ud af det her.

Hr. Bilgrav-Nielsen spurgte, om forslagsstillerne har været i kontakt med de kommunale organisationer om forslaget. Jeg ved ikke, hvordan det er for Socialdemokratiets vedkommende, men fra SFs side har vi ikke henvendt os til Kommunernes Landsforening med forslaget. Men vi har naturligvis drøftet det med vore kommunalpolitikere, som har været meget positivt indstillet over for det.

Når hr. Bilgrav-Nielsen siger: hvis kommunerne er interesseret i lokalradio, hvorfor går de så ikke ind med støtte til lokalradio, må jeg svare, at det gør en del kommuner jo også. Jeg kan efter hukommelsen nævne tre kommuner, Århus Kommune, Køge Kommune, som har 700.000 kr. på næste års budget til lokalradiovirksomhed, og Odense Kommune, og der er mange andre kommuner, der ved at stille lokaler, faciliteter, studiestyr og sådan noget til rådighed virkelig har støttet og sandsynligvis også fortsat vil støtte lokalradiovirksomhed.

Jeg har aldrig rigtig kunnet forstå, at der stadig i Folketinget er enighed om at støtte dagspressen. Jeg ved godt, det ikke er kulturministeren, der støtter dagspressen, men gennem Dagbladernes Finansieringsinstitut gives der etableringstilskud til nye blade, der gives momsfristagelse, og der gives portonedsættelse. Det udmønter sig selvfølgelig sjældent i, at man sender kontante kroner fra statskassen til de enkelte dagblade, men det udmønter sig dog i, at der er penge, man ikke får ind i statskassen, og det må dog i det store og hele blive det samme. Der foreligger beregninger af, at dagspressen om året i direkte og indirekte støtte modtager mellem 300 og 500 mill. kr. Hvorfor skulle man så ikke kunne støtte lokalradio og lokal-tv med 100, 125, 150 mill. kr.?

Hr. Arne Melchior siger, at det er et gæt, når vi skriver 100–125 mill. kr. Nej, det er ikke et gæt. Der er redegjort for, på hvilket grundlag beregningerne er foretaget. Sådan har vi lagt det frem. Vi ved godt, at beløbet muligvis vil vokse i årenes løb, det regner vi med, og det mener jeg heller ikke vi har skjult.